

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖

(สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

ครั้งที่ ๖/๒๔๗๖ (สามัญ)

๑. วิจารณ์รายงานการประชุมครั้งที่ ๓-๒
สมาชิกใหม่ปฏิญาณตน ๓๔๗
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการเก็บเงินอากรค่านำสำหรับปีพ.ศ. ๒๔๗๕ จากเจ้าของนาบางรายในตำบลวังศรีราชอำเภอเดิมบาง ตำบลกระเดื่อง และตำบลหนองโพ อำเภอนางบวชจังหวัดสุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ๓๔๗-๓๕๐
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร
พุทธศักราช ๒๔๗๖ ๓๕๐-๓๖๕
๔. เรื่องให้ ผู้แทนหนังสือพิมพ์เข้าฟังการประชุม ๓๖๕-๓๖๖
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติในเรื่องการเงินของสภาฯ ซึ่งพระยาประมอญฯ ได้ถามไว้ ๓๖๖-๓๗๐
๖. พระยาประมอญฯ เสนอญัตติขอให้ตั้งกรมมาธิการไต่สวนพระยามโนฯ ๓๗๐-๓๗๓
๗. หอวงวิจิตรวาทการเสนอญัตติเรื่องให้กระทรวงธรรมการ ออกคำสั่งให้นักเรียนห้องบรรณารักษณ์
๓๗๓-๓๗๕
๘. นายกรัฐมนตรีแสดงถึงความขงใจอันเกี่ยวข้องกับคำว่า "อำนาจ" ๓๗๕-๓๗๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๖/๒๔๗๖ (สามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๐ นาฬิกา

สมาชิกมาประชุม ๕๓ นาย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๓ และ ๒ คณะกรรมาธิการได้ตรวจและวางให้อ่านตามระเบียบแล้ว เพราะฉะนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงประการใดขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานทั้งสองฉบับ นั้น ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานนั้น แล้ว กล่าวต่อไปว่า วันนี้สมาชิกที่คงชื่อขึ้นใหม่ คือ นายเรือเอก หดวง สังวรยุทธกิจ ร.น. มาประชุมด้วย ฉะนั้นจะให้สมาชิกใหม่ปฏิบัติตาม หน้าที่ประชุมตามระเบียบ แล้วประธานสภาฯ ได้กล่าวนำหดวงสังวร ยุทธกิจ สมาชิกแห่งสภาฯ ขึ้นปฏิญาณตนต่อที่ประชุม ครั้นแล้วได้ กล่าวต่อไปว่าวันนี้ คณะรัฐมนตรีได้เสนอญัตติให้ที่ประชุมปรึกษาและ พิจารณา คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำสำหรับ ปี พ.ศ. ๒๔๗๔ จากเจ้าของนาบางรายในตำบลวังศรีราช อำเภอเดิม บางตำบลกระเสี้ยวและตำบลหนองโพ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสุพรรณ

บุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ กับคำแปรญัตติที่เสนอใหม่ ๒. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งจะได้เริ่มปรึกษาคด้วยญัตติที่ ๓ ก่อน และเพื่อความสะดวกขอให้เปลี่ยนภาวะที่ประชุมเป็นอนุกรรมการเต็มสภาฯ เสียด้วย

เสนาธิการสภาฯ ได้อ่านคำแปรญัตติเสนอที่ประชุม ครั้นแล้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง แฉงว่า เรื่องที่ต้องออกพระราชบัญญัติ ในพระราชปรารภที่กล่าวอยู่แต่อย่างว่า ขาดนาได้รับความเสียหายเนื่องจากฝนแล้ง น้ำน้อย ต้นข้าวแห้งมีนตาย ไม่ได้ผล มีจำนวนดังที่บัญญัติไว้ในร่างแห่งพระราชบัญญัติแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้ออกพระราชบัญญัติเพื่อไม่เก็บเงินค่านาในตำบลดังที่ปรากฏในบัญชีที่แนบอยู่นั้น ในร่างพระราชบัญญัติฉบับเก่าที่แจกไว้เมื่อวันก่อนนั้นในหน้า ๒ ขอไม่ให้ใช้และเอาที่เสนอเป็นคำแปรญัตติมาใหม่แทน โดยตัดออกคือแก้ความในมาตรา ๒-๓ เท่านั้น กับเพิ่มบัญชีด้วย.

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้จะควรพิจารณา ๓ ครั้งตามระเบียบหรือไม่ ถ้าไม่มีใครคัดค้านขอให้พิจารณาครั้งเดียว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ที่ประชุมได้ลงมติให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติครั้งเดียวได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังได้อธิบายมาแต่นั้น ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านใจสงสัย หรือทักท้วงประการใด

แต่ขอให้ตั้งคณะกรรมการต่อไป ไม่มีผู้ใดทักท้วง และสมาชิกทั้งหมดได้ตั้งคณะกรรมการ เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งสภาฯ ได้ตั้งมติรับรองให้นำร่างพระราชบัญญัติยกเลิกเงินอากรค่าหนังสือสำหรับปี พ.ศ. ๒๔๗๔ จากเจ้าของนามบางราย ในตำบลวังศรีราช อำเภอเดิมบาง ตำบลกระเสี้ยว และตำบลบางโพ อำเภอนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ขึ้นทดแทนฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ต่อไป.

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ต่อไปนี้จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งเป็นญัตติที่ ๒

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แถลงว่า ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร ความจริงแต่เดิมก็ได้มีกฎหมายว่าด้วยวินัยทหารอยู่แล้ว แต่เนื่องจากได้ปรับปรุงโครงการใหม่โดยรวมกระทรวงทหารบก ทหารเรือเข้าเป็นกระทรวงเดียว เรียกว่ากระทรวงกลาโหม จึงได้ให้กรมการคิดปรับปรุงรายงานให้เข้าหากัน แต่ความจริงนั้นข้อความต่างๆ นั้นก็เกี่ยวข้องกับวินัยที่อยู่มากแต่เดิม ไม่ได้เปลี่ยนแปลงหลักการ นอกจากนี้การลดหย่อนผ่อนโทษลงมา เช่นแต่ก่อนมีขังมีคุกส่วนบทวินัยที่ร่างขึ้นใหม่ นั้นเห็นว่าไม่เป็นการสมควร จึงได้ลดหย่อนลงมาไม่ให้นำโทษขัง หรือมีคุก

๕ ๒
เป็นคน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร
สภาฯ จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ขอให้ลงมติ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ที่ประชุมได้ลงมติให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติ
เป็นครั้งที่ ๒ ต่อไป

หลวงวิจิตรวาทการ เสนอให้พิจารณาไปที่ละมาตรา

ประธานสภาฯ อนุมัติให้พิจารณาไปที่ละมาตราและได้ให้เดชาธิ
การสภาฯ อ่านร่างพระราชบัญญัติส่วนที่ประชุมเป็นมาตราๆ ไปแต่ต้น ได้
มีการอภิปรายกันดังต่อไปนี้

มาตรา ๔

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ในมาตรานี้ ถ้าจะให้ท่านผู้
รู้ในทางภาษาอธิบายแล้วก็คงจะเห็นว่ายังมีติดขัดทางไวยากรณ์อยู่ คือ
วินัยทหารเป็นนามแต่ไปอธิบายเป็นกริยานาม ว่า เป็นการทบทวนของ
ประพฤติกาม เห็นว่าควรจะแก้ไขให้ถูกไวยากรณ์เป็นว่า “วินัยทหาร
คือแบบธรรมเนียมของทหารที่ทหารต้องประพฤติตาม” กล่าวคือ ยก
เอาความในตอนท้ายไปได้ไว้เท่านั้นเอง

พระยาปรีชาชยทัต ตอบว่า วินัยทหารไม่ใช่แบบธรรมเนียม วินัย
ทหารคือการทบทวนกระทำ เป็นการกระทำเพื่อให้ถูกต้อง หากใช่เป็น
ธรรมเนียมไม่

หัตถวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่่า ชาวเจ้าม้ความมุงหมายที่จะแก้ให้ถูก
ภาษา จึ่งใคร่จะขอใ้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการช่วยอธิบายใน
เรื่องน

รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงธรรมการ กล่าวว่่า ตามร่างนี้ดูความก้
ชัดดีด้นั้น คือเกี่ยวกั้กับการกระทำตามแบบธรรมเนียมของทหาร ความ
ชัดดีอยู่เพราะวินัยหรือคำสั่งข้ปด้นเกี่ยวกั้กับการกระทำ

หัตถวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่่า ถ้าเป็นความที่ชัดดีถูกต้องแล้วก้ไม่
ชัดของ

มาตรา ๖

หัตถวงแต่งนิติน้คำศัพท์ กล่าวว่่า สรุ้ปลความในมาตรานี้ก้ว่า ถ้าหากม้
ความจำเป็นผู้บังคับบัญชาและผ้ที่ช่วยเหลือจะใช้ อ้าวุธเพื่อการปราบปราม
ผู้ก่อการกำเริบหรือผู้กระท้หน้าท้นก้ได้ โดยไม่ต้องรับ โทษ ในที่นี้กล่าว
แต่เพียงว่่าด้วยความจำเป็นแล้ว ก้ให้ใช้อ้าวุธได้ แต่การกระทำมากน้อย
เพียงใดนั้นไม่ทราบ เห็นว่าการที่กระท้หน้าท้นก้ต้องสม้ควรแก่เหตุด้วย ถ้าเกิน
สม้ควรก้ต้องมีโทษ ในที่นี้กล่าวแต่ว่่าไม่มีโทษ การที่กระท้หน้าท้นก้
น้ก้ต้องพิจารณาด้วยว่่าด้วยเหตุผ้สม้ควร เพราะถ้าการกระทำถึงแม้
จะเบ้นความจำเป็นก้ดี หากเบ้นการเกินสม้ควรแล้วก้ต้องมีโทษตามกฎหมาย
หมายอาชญาด้วย เพราะฉะนั้นควรเติมความไว้เสียให้ชัดว่่าด้วยเหตุจำเป็น
เพียงใดจึ่งจะใช้ อ้าวุธได้ โดยไม่มีโทษ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ในเรื่องนั้นมิได้เพื่อเป็นการควบคุมกิจการของทหารให้อยู่ในความมั่นคง ๑. หลีกเลี่ยงเมื่อมีความจำเป็น ต้องใช้อาวุธเพื่อทำการปราบปราม ทหารกำเริบหรือเพื่อบังคับบัญชาทหารผู้ละทิ้งหน้าที่ ผู้กระทำทงผู้ช่วยไม่ต้องมีโทษนั้นในทันทีเป็นการบังคับอยู่แล้ว เห็นว่าเหตุจำเป็นนั้นควรจะต้องได้ให้ผู้ที่ต้องทำการวินิจฉัยเองดีกว่า หากว่าจะต้องแก้แล้วก็จะทำให้หย่อนในการที่จะกระทำ ผู้บังคับบัญชาก็จะต้องพิจารณาเหตุเหมือนกันว่าตัวต้องทำเท่าที่เป็นความจำเป็นว่าสมควรแก้เหตุหรือไม่ แค่นั้น

หลวงประดิษฐไพเราะ กวดว่า ตามที่กล่าวมานั้นแต่ความเข้าใจกันเองแต่ที่ขัดกับความเข้าใจในทางกฎหมาย ตามกฎหมายอาชญากรรม การกระทำด้วยเหตุจำเป็นนั้นอย่างหนึ่ง และการกระทำด้วยเหตุจำเป็นโดยสมควรนั้นอีกอย่างหนึ่ง การกระทำด้วยเหตุจำเป็นนั้น อาจจะมีผลต่างกันที่สุดแต่การที่กระทำมากหรือน้อย การที่จะกระทำนั้นต้องด้วยความพอดีไม่เกินสมควรจึงจะไม่ควร ต้องได้รับโทษแต่ถ้าเป็นการกระทำที่เกินสมควรก็ต้องมีโทษเหมือนกันในทางอาชญากรรมเช่นมีเหตุจำเป็นแต่เพียงว่าจระต๋ แต่ไปยิงตายเช่นนั้นมันมันว่าการกระทำนั้นจะเป็นการจำเป็นก็ได้ หากเป็นการเกินกว่าเหตุหรือจำเป็นน้อย มีผลจากการกระทำมากก็เป็นผิดเหมือนกัน ต้องมีโทษตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าว
 ว่า ความแตกต่างกันระหว่างร่างพระราชบัญญัติกฎหมายอาชญากรรม
 มีอยู่ ในเรื่องบทคุกกันมาแต่ก็คือว่ากระทำเพียงไหนจึงจะไม่ต้องรับ
 โทษ ในร่างเพื่อที่จะใช้บังคับทหาร ถ้าหากจะยอมให้เดิมคำว่าควร
 ลงไปแต่ก็ควรจะหย่อน เพราะฉนวนทางฝ่ายทหารกับพลเรือนนั้นต่างกัน
 คำที่ว่าควรกระทำสมควรแก่เหตุหรือไม่ เพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่ลำบากใน
 การวินิจฉัยมาก ตัวข้าพเจ้าเองก็เคยเป็นผู้พิพากษาในศาลต่าง ๆ มา
 มาก ก็รู้สึกลำบากใจว่าทำเพียงไหนจึงจะสมควรแก่เหตุ พวกตำรวจ
 ซึ่งมีหน้าที่จับกุม คนร้ายนั้นมักจะมีเรื่องเป็นคดีถึงโรงศาล บ่อย ๆ ใน
 เรื่องที่ว่าทำเกินแก่เหตุ แต่ถ้าศาลเป็นผู้ที่มีใจกว้างขวางมักจะ
 ให้อภัยโดยมากแก่ผู้ที่มีหน้าที่ในทางปราบปรามผู้ร้าย เช่นตำรวจ คือ
 ถ้าทำเกินไปไม่มากมายก็มักให้อภัย แต่ในทางทหารนั้นผิดกัน เพราะ
 ต้องการความเด็ดขาด คือต้องทำโดยกระตั้นหัน ถ้ามีจะจะไปนึกถึง
 ว่าสมควรหรือไม่เพียงใดอยู่แต่ก็จะทำให้เสียระเบียบ จึงได้ยอมไว้
 ว่าเมื่อจำเป็น แต่ว่าการที่กระทำไปนั้นไม่จำเป็น ก็ต้องมีโทษเป็น
 ขรรคมดา ซึ่งเจ้าหน้าที่ของศาลจะวินิจฉัยว่าการที่ใช้อาวุธไปนั้นจำเป็น
 หรือไม่ จึงเห็นว่าถ้าเอาคำว่าสมควรมาได้ไว้ ก็จะทำให้เสียศีลชีพดิน
 อย่างกับว่าสั่งให้ไปปราบปรามผู้ก่อการกำเริบ ถ้าจะมีไปวินิจฉัย
 อยู่ว่าสมควรจะยิงหรือจะตีอยู่แล้ว ในวงงาน ทหารก็เสียไปหมด

เพราะทหารนั้นต้องการความเด็ดขาด ฉะนั้นในทันทีว่าสมควรหรือ
ไม่นั้นยังไม่ควรต้องพิจารณาถึง ควรปล่อยให้มันเป็นหน้าที่ของศาล

นายกรัฐมนตรี แถลงสนับสนุนความเห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า นอกจากยังแสดงความบกพร่องของ การ อยู่
เวรอยู่ยาม ทหารของเราอยู่เวรอยู่ยามใช้อาวุธโดยอ้อมวิธีต่างๆ
เช่นเป็นต้นทำให้ไปอยู่เวรที่คลังกระสุน ถามว่าถ้าคนเข้ามาจะทำอย่าง
ไร บอกว่าห้าม ๓ ครั้ง ถ้าไม่หยุดก็ยิง เช่นนี้ผิดแล้ว ต้องบอกว่า
ชั้นนี้คนต้องไปจับก่อน ว่าเป็นนักโทษของเราถึง นักเพื่อรักษาความเรียบร้อย
และถ้าปฏิบัติกันจริงแล้วก็ทำไม่ได้ มีเหตุผลที่จะชักตัวอย่างไร
ให้ฟัง คือมีนายทหารต่างประเทศผู้หนึ่งปลดอมตวเป็น พด เรือนออกไป
ไปเที่ยวนอกบริเวณโรงทหารจากดื่มน้ำกับน้ำแวงเข้าไป ยามแต่เห็น
ก็ทักบอกให้หยุด ๓ ครั้ง นายทหารนั้นไม่ฟังยามจึงยิงตาย เรื่องก็
ขึ้นศาลปรากฏว่าเป็นนายทหารและเมมา แต่ก็โดยเหตุว่ามีข้อบังคับไว้
เช่นนี้ว่า ถ้าห้าม ๓ ครั้งไม่หยุดก็ให้ยิง และเมื่อทหารนั้นได้ทำตาม
ตามข้อบังคับเช่นนี้ก็ไม่ผิด อีกเรื่องหนึ่งในคราวสงครามระหว่าง
เตอร์กัและรัสเซีย ซึ่งเรียกว่าสงครามไครเมีย ดูเหมือนเป็นชาติ
เตอร์กัเกิดอดทนขึ้นมาจะไม่ทำตามคำสั่ง ผู้บังคับบัญชาเห็นไม่
ได้การจึงสั่งให้ทหารเข้าแถว แล้วให้ทำอาวุธร้ายหันขวาหันให้ ชำคักยิง
เงินตามสบายเพื่อเป็นการบังคับทหารตงนี้เป็นต้น

หลวงแฉ่งนิตินาคินทร์ กล่าวว่ ตามที่รัฐมนตรีทำการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมบอกว่ เหตุผลสมควรนั้นทาง พดเรือกับทางทหารต่างกัน ข้อนี้ยังไม่ค่อยเข้าใจ เหตุผลในทาง พดเรือก็ดี ในทางทหารก็ดี ในกฎหมายนั้นเหมือนกัน และการ กระทำทั้งทหารและพดเรือก็เหมือนกัน กฎหมายมีได้แบ่งแยกออก ได้โดยว่าเป็นคนละอย่าง แต่จริงที่ว่เหตุผลจำเป็นสำหรับพดเรือและ ทหารต่างกันได้ เช่นกับว่ใครเข้ามาในบ้านเราห้าม ๓ คำอย่างท่ว หรือแม้แต่จะห้ามตั้ง ๓๐ คำเมื่อเขายังไม่ฟังไปยิงเขาก็เห็นได้ว่ไม่ จำเป็น แต่ทางทหารจำเป็นได้ โดยเหตุผลเช่นนี้จึงต่างกัน แต่จำเป็น หรือไม่จำเป็นยอมเหมือนกัน ข้อสำคัญนี้มีว่ การอย่างไรจึงจำเป็น เป็นสำหรับทหารด้วยเหตุผลอย่างไร และการอย่างไรจึงจะเป็นการ จำเป็นสำหรับพดเรือด้วยเหตุผลอย่างไร ซึ่งทั้งยอมต่างกันไปคน ละทาง และอะไรจึงเป็นการพอสมควรหรือไม่ประการใดตามกฎหมาย เพราะในกิจการเช่นเดียวกันอาจจะเป็นการสมควรจำเป็นสำหรับทางฝ่าย ทหาร แต่ไม่เป็นเหตุผลจำเป็นสำหรับทางฝ่ายพดเรือก็ได้ หรือโดย นัยเช่นเดียวกัน การอื่นนี้อาจจะเป็นของจำเป็นทางฝ่ายพดเรือแต่ ไม่เป็นของจำเป็นสำหรับทางทหารก็ได้ดังนี้เป็นคน ดังที่ได้ชักตัวอย่าง มาข้างบนนั้นในเรื่องยาม เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่คำว่สมควรนั้นควร จะให้ใช้ได้ มิฉะนั้นแล้ว ในการที่ยามรักษาการ ถ้าหากว่ให้ห้าม

๓ คำไม่พึงให้ยิง แต่อาจจะยังไม่ทันห้ามถึง ๓ คำไปยิงเสียก่อนก็ได้ เช่นนี้เรียกว่าเกินกว่าเหตุ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีคำว่าสมควรก็จะเป็นการเปิดหนทางให้กระทำการได้อย่างสูงเสมอ ซึ่งจะทำให้เสียวินัยได้

พระสติธิเรื่องเทศพด แถลงว่า สำหรับเรื่องนี้ เห็นว่าเท่าที่แข็งแรงมาเกี่ยวกับกฎหมาย แต่ในที่นี้จะขอชี้แจงเรื่องของการทหาร ถ้าจะให้พูดทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติเท่านั้น สำหรับทหารแล้ว ถ้าหากว่าพูดไปเช่นนั้นในทางปฏิบัติก็เดี๋ยวจึงควรต้องปล่อยให้เป็น ข้อวินิจฉัยเองดีกว่า เพราะมิใช่ว่าการที่ทหาร ทำไปนั้นจะไม่ พิจารณา ว่าสมควร หรือว่าเกินสมควรประการใด ที่นี้ว่าถึง การปราบปรามการจลาจล คือ ก่อกำเริบ และการบังคับบัญชาทหารเป็นของเด็ดขาด ต้องทำลงไปทันที อยู่ในความรับผิดชอบของผู้สั่งการว่าเป็นการสมควรแล้ว ถ้าไม่เป็นการสมควรตัวเองก็ต้องรับผิดชอบ เพราะทำแล้วต้องรายงานและต้องขึ้นศาลเหมือนกัน ถ้าถือตัวอย่าง ๓ คำไม่หยุดก็ยิงซึ่งยกขึ้นมาอ้างนั้นความจริงไม่ตรงกับข้อความในเรื่องนี้ ข้อความในเรื่องนี้สำหรับบังคับเป็นวินัยทหาร การที่ทหาร จะทำการปราบปรามผู้ก่อการกำเริบหรือตั้งหน้าตั้งตาคู่หน้าแห่งความในมาตราวินัยนั้น ทหารที่เข้าไปต้องมีควมรู้ และการห้ามอย่างที่ว่านั้นก็ควรทำโดยเหตุผลสมควรเหมือนกันไม่ใช่ทำโดยรุนแรงเกินไป ส่วนวินัยข้อนี้พูดถึง

เรื่องใหญ่ เช่นกับทหารทำการชุมนุมมั่วสุมกันเพื่อก่อการ ถ้าเรียบผู้
 บังคับบัญชาสั่งไม่ทำตาม การอย่างนี้เรียกว่าเป็นกรณีใหญ่สำหรับ
 ทหาร จะทำเหตอะไรไม่ได้ แต่บางครั้งทำไปเหตุผลไม่สมควรก็
 มีบ้าง แต่เรื่องหนักใจ ให้เป็นหน้าที่ของศาลทหารวินิจฉัยที่หลังเห็นว่า
 จะดี สำหรับที่หลวงแดง ๆ อย่างมานี้ก็เข้าใจความหมายดีเหมือนกัน
 แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องของทหารซึ่งต้องมีการความเด็ดขาดและทั้งผู้ต้องการ
 ไปนั้นก็รับผิดชอบอยู่แล้ว หากจะมีให้คิดอยู่ก็จะเป็นการเสียหายไม่ทัน
 แก่เหตุที่จะต้องปราบปรามหรือระงับ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าจะเข้าใจอยู่แล้ว

นายจรรยา ฌบ่างข้าง กล่าวว่า เห็นชอบตามที่พระสิทธิฯ ชำแจง
 เพราะเป็นการบังคับบัญชาทหาร ซึ่งควรจะตกลงได้ แต่ขอจะขอ
 เติมความในบรรทัดที่ ๒ หลังจากคำว่า "เพื่อบังคับทหารว่า" "ที่ไม่
 กระทำตามหน้าที่หรือละทิ้งหน้าที่" เพราะเช่นกับว่า นายทหารสั่งให้
 หน้าง แต่ทหารนอนเฉยเฉย เช่นนี้ไม่เรียกว่าละทิ้งหน้าที่ แต่เป็น
 การไม่กระทำตามหน้าที่ แต่ความหมายในเรื่องนี้หมายถึงการที่ไม่กระทำ
 ตามหน้าที่ด้วย อีกประการหนึ่งหากเป็นเวลาดังความถ่าสั่งการไปเช่นนั้น
 ไม่กระทำตามทางการก็คงยิ่งเสีย ฉะนั้นเพื่อให้ ก็นความถึง ด้วยจึงควร
 เติม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ในเรื่องที่ไม่ว่างทำ
 ตามหน้าที่นั้นบทบัญญัติในมาตรา ๕ (๓) อยู่แล้ว เช่นคือ ขัดชน

แก้คำผิด

หน้า หมายเลข	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๓	๕	ต่อ	แต่
๖	๑๗	ความแนะนำ	คำแนะนำ
๗	๑๕	แล้ว	แล้ว
๘	๑	พระยานิติศาสตร์ไพศาล	พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์
๑๒	๑๖	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๓	๑	พระประพิศพลบุษ	พระประพิศพนบุษ
๑๔	๑๖	ขอชี้แจงให้แก่มหาชิก	ขอชี้แจงแก่สมาชิก
๑๔	๑๗	ไม่เกี่ยวกับเรื่องนั้น	ไม่เกี่ยวกับเรื่องนั้น
๑๕	๕	พิจารณาว่าในเวลานี้	พิจารณาในเวลานี้
๑๖	๒	ทบศสภา ฯ	ทบศสภา ฯ
๑๗	๔	เช่น	เช่น
๑๗	๑๖	นพระราชบัญญัติ	พระราชบัญญัติ
๑๘	๑๗	คัดแปลง	คัดแปลง
๒๒	๘	ท่าน	ข้าพเจ้า
๒๓	๑๐	ท่าน	ข้าพเจ้า
๒๗	๑๘	ท่าน	ข้าพเจ้า
๓๑	๑	สมาชิก	สมาชิก
๓๓	๔	(ออกนาม)	สมาชิก
๓๕	๑๔	โปรดเกล้า	โปรดเกล้า ฯ

หน้า หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๓๑	๕	พนวิวัฒน์	พนวิวัฒน์
๓๘	๘	ท่าน	ข้าพเจ้า
๔๓	๒	ท่าน	ข้าพเจ้า
๔๓	๔	ท่าน	ข้าพเจ้า
๔๕	๘	ทั่วท่าน	ข้าพเจ้า
๔๕	๑๕	ท่าน	ข้าพเจ้า
๔๗	๕	จง	จึง
๔๗	๕	ไป	ไม่
๕๐	๑๘	เพราะฉะนั้น	เพราะฉะนั้น
๕๓	๑๑ กับ ๑๓	ท่าน	ข้าพเจ้า
๕๓	๑๕	ถวายลงพระปรมาภิไธย	ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย
๕๔	๑๐	นายกรัฐมนตรีไม่ขัดข้อง	นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า ไม่ขัดข้อง
๕๔	๑๗	รับทรงสั่งว่า	ทรงรับสั่งว่า
๕๖	๑๖	อาจ	อย่าง
๕๗	๘	ท่านเองมีทรง	ซึ่งข้าพเจ้าเองก็เห็นว่า
๕๗	๑๖	ท่าน	ข้าพเจ้า
๖๔	๒	ท่านทรงเข้าพระทัยว่า	ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
๖๔	๑๕	ท่าน	ข้าพเจ้า
๖๖	๑๗	ท่าน	ข้าพเจ้า
๖๘	ทุกแห่ง	ท่าน	ข้าพเจ้า
๗๑	๑๗	หยุดพักสักชั่วครู่	หยุดพักชั่วครู่
๗๔	๑๓	แต่	และว่า
๗๔	๑๗	ท่าน	ข้าพเจ้า

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๓๓	๑๖	ท่าน	ข้าพเจ้า
๓๕	๔	เมื่อ	เมื่อ
๘๕	๑	ท่าน	ข้าพเจ้า
๘๕	๒	ทรงแสดง	กล่าว
๕๕	๑๖	ท่าน	ข้าพเจ้า
๘๑	๑๓	แสดงความ	แสดงความไว้
๘๔	๕	ชุมชน	ชุมชน
๑๐๐	๑๒	อธิบาย	อธิบาย
๑๐๓	๑๘	ศรี	ศรี
๑๐๓	๓	คำ	คำ
๑๐๓	๘	ง	ง
๑๒๓	๑	อะลุ่มอล่วย	อะลุ่มอล่วย
๑๒๘	๑๔	ที่ทรงเป็น	ที่
๑๒๘	๑๕	ท่านได้ทรงรับรอง	ข้าพเจ้าได้รับรอง
๑๓๐	๒	กู	กู
๑๓๐	๑๓	เพื่อ	เพื่อ
๑๓๓	๑	ผู้	ผู้
๑๔๓	๑๘	ขแรง	ขแรง
๑๔๔	๑๕	ญาติ	ญาติ
๑๕๒	๑๘	เหตุ	เหตุ
๑๕๓	๒	หลัก	หลัก
๑๕๕	๕	อรุ่มอ่วย	อะลุ่มอล่วย

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๑๕๖	๑๒	ซึ่ง	ซึ่ง
๑๖๑	๕	“ผู้ลงทะเบียน”	“ผู้ลงทะเบียน”
๑๖๓	๑๘	คิด	คิด
๑๖๘	๘	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๐	๓	กรรมการ	กรรมการ
๑๗๒	๑๐	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๒	๑๑	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๔	๑๐	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๔	๑๕	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๕	๑	ที่	ที่
๑๗๕	๓	ทางทาง	ทาง
๑๗๖	๑๖	เพราะ	เพราะ
๑๘๐	๕	คิด	คัดค้าน
๑๘๐	๑๓	เนื่อง	เนื่อง
๑๘๘	๖	กระทรวง	กระทรวง
๑๘๘	๑๒	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๘๓	๑๕	ผู้ บันบวน	ผู้ บันบวน
๑๘๘	๖	เหตุการณ์	เหตุการณ์
๒๐๐	๑๘	พระราช ระเบียบ	พระราชบัญญัติระเบียบ
๒๐๒	๑	ซึ่ง	ซึ่ง
๒๐๒	๑๐	เจ้าหน้าที่	เจ้าหน้าที่
๒๐๓	๓	คิด	คิด
๒๐๔	๕	ตาม	ตาม

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๒๐๔	๑๐	จะที	จะที
๒๐๖	๖	หาใช่	หาใช่
๒๐๖	๘	สู	สู
๒๐๖	๑๘	รับสั่ง	รับสั่ง
๒๐๗	๑๘	สารวัต	สารวัตร
๒๐๘	สุดท้าย อรุณรุ่ง	อะลุ่มอล่วย
๒๑๗	๔	จำเพาะที่เป็น	จำเพาะเป็น
๒๒๕	๑๑	ถอ	ถือ
๒๒๕	สุดท้าย	นายวิลาศ	นายวิลาศ
๒๒๕	๑๖	ราษฎร ฯ	ราษฎร
๒๓๐	๑๕	ยุติของรัฐบาล	ยุติของรัฐบาล
๒๓๓	๑	มีสิทธิแปร	มีสิทธิแปร
๒๓๓	๒	ยุติ	ยุติ
๒๓๓	๖	รัฐมนตรีว่าการทรง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
๒๔๖	๑	ว่าว่า	ว่า
๒๔๘	สุดท้าย	ธรรมนิยม	ธรรมนิยม
๒๕๖	๓	สั่ง	สั่ง
๒๕๘	๕	(สำเนา)	“(สำเนา)
๒๖๑	๑	นำ	หน้า
๒๖๑	๑๑	(สำเนา)	“(สำเนา)
๒๖๑	๑๐	(สำเนา)	“(สำเนา)
๒๖๓	๑๑	(สำเนา)	“(สำเนา)
๒๖๘	๔	เหล่า	เหล่า

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๒๖ ๕	๕	ตั้ง	ตั้ง
๒๗ ๐	๑๕	ยอม	ยอม
๒๗ ๑	๑๒	นี้	หน้านี้
๒๗ ๒	๕	สวน	สวน
๒๗ ๓	๑๕	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ
๒๗ ๔	๑๒	ทั้ง	ทั้งหมด
๒๗ ๕	๑๒	ไม่	ไม่
๒๗ ๖	๒	วาง	วาง
๒๗ ๗	๑๕	ผู้แทนราษฎร	ผู้แทนราษฎร
๒๗ ๘	๔	สมัคร	สมัคร,
๒๗ ๙	๗	ผู้	ผู้
๒๗ ๑๐	๑๕	หน้าแต่	หน้าแต่
๒๗ ๑๑	๘	พัน	พัน
๒๗ ๑๒	๑๑	แก่	แก่
๒๗ ๑๓	๕	hords	Lords
๒๗ ๑๔	๕	พระราชบัญญัติสภาฯ	พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติสภาฯ
๒๗ ๑๕	๑๒	In fluence	Influence
๒๗ ๑๖	๑๐	ไม่	ไม่
๒๗ ๑๗	๕	เสนอ	เสนอ
๒๗ ๑๘	๓	ทาง	ทาง
๒๗ ๑๙	๓	วิจิตร	วิจิตร
๒๗ ๒๐	๑๐	เพราะ	เพราะ

พจนานุกรม	บรรพท์ที่	ความเดิม	แก้ไข
๓๔๐	๒	ตวน	ตวน
๓๔๐	๗	ไม	ไม
๓๔๐	๘	ขม	ขม
๓๔๓	๘	ทา	ทำ
๓๔๖	๑๔	กิ	กิจ
๓๔๖	๑๕	แสดง	แสดง
๓๔๗	๖	กา	กำ
๓๔๘	๔	สภากษาคิ	สภากษาค
๓๔๘	๕	"	"
๓๕๐	๘	ดี	ดี
๓๕๐	๑๑	ล มติ	ลงมติ
๓๕๑	๔	แห่ง	แห่ง
๓๕๑	๕	In fluence	Influence
๓๕๒	๘	คม	ความ
๓๕๖	๑๘	เลองคุ	ลองคุ
๓๕๗	๗	In fluence	Influence
๓๕๘	๗	กว้าง	กว้าง
๓๕๘	๑๑	ห้จะ	ถ้าจะ
๓๕๘	๔	แก้	แก้
๓๖๐	๑๗	หุจจรต	หุจจรต
๓๖๑	๑	หม่มบ้าน	หม่มบ้าน
๓๖๓	๑๕	วิธีสะตวก	เป็นวิธีสะตวก
๓๖๔	๒๐	เว	เว
๓๖๖	๑๗	Nonnination	Nomination

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๓๗๐	๑๓	ความเดิม เจ้าหน้าที่	แก้ไข เจ้าหน้าที่
๓๗๐	๑๔	ขอบใจ	ขอบใจ
๓๗๒	๒	กรรมการใหม่	กรรมการใหม่
๓๗๒	๒	ร่าง	ร่าง
๓๗๒	๕	ใหม่	ใหม่
๓๗๔	๑๕	ชุดไฟ	ชุดไฟ
๓๗๗	๑๒	รถ	รถ
๓๗๘	๑๑	ที่ประชุม	ที่ประชุม
๓๗๙	๕	ที่	ที่
๓๗๒	๒๐	ไม้หน้า	ไม้หน้า
๓๗๖	๑๖	ร่าง	ร่าง
๓๗๗	๑๒	กล่าวว่า	กล่าวว่า
๓๗๘	๑๔	ประชุม	ที่ประชุม
๓๘๐	๑๗	กรรมการ	กรรมการ
๓๘๕	๕	แต่	แต่
๓๘๕	๑๐	บึงขาม	บึงขาม
๓๘๕	๑๒	ร่าง	ร่าง
๓๘๕	๑๔	คำ	คำ
๓๘๘	๑๕	ตกลงว่า	ตกลงว่า
๓๘๘	๒๐	เพราะฉะนั้น	เพราะฉะนั้น
๔๐๑	๕	ช่วย	ช่วย
๔๐๒	๑๓	เพราะฉะนั้น	เพราะฉะนั้น
๔๐๓	๑๗	ยัง	ยัง

๕

หน้า หนังสือ	บรรทัด	ความเดิม	แก้ไข
๔๐๕	๑๓	ทรงตรึง	ตรึงตรอง
๔๐๖	๑๔	กอน	ก่อน
๔๐๗	๑๕	หาญ	หาหรือ
๔๑๑	๘	กระทรวงการต่างประเทศ	กระทรวงการต่างประเทศ
๔๑๒	๘	ดำเนิน	ดำเนิน
๔๑๒	๑๗	พระยาประมวญวิชาพล	พระยาประมวญวิชาพล
๔๑๔	๑๖	เด็ยวัน	เด็ยวัน
๔๑๖	๔	ซึ่ง	ซึ่ง
๔๑๘	๑๖	งาย ๆ	ง่าย ๆ
๔๒๐	๖	ที่ปรึกษานายกมนตรี	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
๔๒๑	๔	สภา ฯ ผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร
๔๒๒	๔	สภา ฯ ผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร
๔๒๒	๗	ลดฐานะพวกที่มีทรัพย์สิน	ลดฐานะพวกที่มีทรัพย์สิน
๔๒๒	๘ กับ ๑๑	สภา ฯ ผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร
๔๒๒	๑๓	ประธาณสภา ฯ ผู้แทนราษฎร	ประธานสภาผู้แทนราษฎร
๔๒๒	บรรทัดสุดท้าย	พระสุธรรม ฯ รับรอง	พระสุธรรมวินิจฉัยรับรอง
๔๒๒ กับ ๔๒๓	๑๗ กับ ๑๕	พระราชบัญญัติมฤตก	พระราชบัญญัติอากรมฤตก
๔๒๕	๑๘	อย่างไรน ?	อย่างไรน
๔๒๖	๑๗ กับ ๑๘	คำว่ำนัน	คำว่า " นน "
๔๒๗	๑๑	สำเร็จแล้ว	สำเร็จแล้ว
๔๒๘	๒	กู	ถูก
๔๒๘	๒	บังคับ	บังคับ

หน้า หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๔๒๘	๑๑	ศาล	ศาล
๔๒๘	๑๔	ข้าพระเจ้า	ข้าพเจ้า
๔๓๐	๑	นายกรัฐมนตรี ฯ	นายกรัฐมนตรี
๔๓๐	๓	นายมังกร สามเสน ฯ	นายมังกร สามเสน
๔๓๐	ตอนชื่อผู้ตรวจงาน	หลวงคหกรรมดี	หลวงคหกรรมบดี
๔๓๑	บรรทัดสุดท้าย	กัททัน	กัณฑ์
๔๓๓	๑๔	ราชดำริ	ดำริ
๔๓๔	๘	มอ	มอบ
๔๓๖	๑๑	เข็	เข็
๔๓๖	๑๓	เพื่อให้เพื่อให้	เพื่อให้
๔๓๖	๑๕	กรณี	กรณี
๔๓๘	๑๓	กรรมราชการ	กรรมราชการ
๔๓๘	๑๘	ก	ก
๔๔๐	๔	ข้าพเจ้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๔๔๑	๓	โห	โห
๔๔๑	๔	กล่าวว่	กล่าวว่
๔๔๒	๑๐	ปฤกษาหาฤ	ปฤกษาหาหรือ
๔๔๒	๑๓	คล้ายความถาวรวิตก	คล้ายความวิตก
๔๔๒	๑๘	รองประธานสภา ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๔๔๓	๓	รองประธานสภา ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๔๔๓	๓	”	”
๔๔๔	๑๑	”	”
๔๔๕	๑๑	รูป	รูป

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๔๔๖	สุดท้าย	เพราะฉะนั้น	เพราะฉะนั้น
๔๔๗	๕	ไปรษณีย์	ไปรษณีย์
๔๕๐	๑๐	เพราะ	เพราะ
๔๕๒	๖	ดูท่า	ดูท่า
๔๕๓	๑	ตรวจ	ตรวจ
๔๕๓	๑๐	หรือไม่	หรือไม่
๔๕๔	๑๖	โดย	โดย
๔๕๖	๕	วินิจฉัย	วินิจฉัย
๔๕๖	๑๕	ใดใด	ใดๆ
๔๕๗	๔	ตั้ง	ตั้ง
๔๕๗	๕	จะ	จะ
๔๕๘	๑๗	เช่น	เช่น
๔๕๘	๓	มี	มี
๔๖๑	๑๗	จึง	จึง
๔๖๒	๑๕	จึง	จึง
๔๖๓	๘	วินิจฉัย	วินิจฉัย
๔๖๔	๒	เช่น	เช่น
๔๖๔	๗	เช่น	เช่น
๔๖๔	๗	อย่าง	อย่าง
๔๖๘	๑๘	ไม่ใช่	ไม่ใช่
๔๗๒	๘	นายกรัฐมนตรี	นายกรัฐมนตรี
๔๗๔	๘	แก้ไขเดิม	แก้ไขเพิ่มเติม
๔๗๕	๑๑	รู้ตัว	รู้ตัว

พ.ศ. หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๕๗๕	๑๒	ข้อมาท	ข้อมทำ
๕๘๐	๑๕	ทำน	ทำน
๕๐๐	๑	มาตรา ๖	มาตรา
๕๐๐	๓	แปลญัติ	แปรญัติ
๕๐๐	๘	มากกว่า	มากกว่า
๕๐๒	๖	เจ้าพระยาศรีธรรมมาชเบศ เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ	
๕๐๔	๓	(ย่อหน้า นายกรัฐมนตรี)	
๕๐๗	๘	เสนอตอสภา ๖	เสนอตอสภา ๖
๕๐๗	ทุกแห่ง	ประธาน ๖	ประธาน
๕๐๗	๑๓	เขมน	เขมน
๕๐๘	ทุกแห่ง	ประธาน ๖	ประธาน
๕๐๘	๘	ไว้ค	ไว้ค
๕๐๘	๑๑	สภา ๖ ผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร
๕๑๐	ทุกแห่ง	ประธาน ๖	ประธาน
๕๑๑	๖,๗	แต่	แต่
๕๑๒	๗	เงินเดือน ๖ ๕๐	เงินเดือน ๖ ละ ๕๐
๕๑๓	ทุกแห่ง	ประธาน ๖	ประธาน
๕๑๓	ทุกแห่ง	รองประธาน ๖	รองประธาน
๕๑๓	๘	อยู่แล้วที่	อยู่แล้ว ที่
๕๑๓	๑๐	มีประชุม	สมัยประชุม
๕๑๖	๒	ปลัดองของชาติ	ปลัดองเงินของชาติ
๕๑๖	๒	อุทิศ	อุทิศ
๕๑๖	๘	ประธาน ๖	ประธาน

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๕๑๖	๘	รองประธาน ฯ	รองประธาน
๕๑๖	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๑๗	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๑๗	„	รองประธาน ฯ	รองประธาน
๕๑๘	๑๘	เลขธิการ	เลขธิการสภา ฯ
๕๑๘	ทุกแห่ง	เลขธิการ	เลขธิการสภา ฯ
๕๑๘	๑๒	ที่	ที่
๕๑๘	๑๕	ส่วน	ส่วน
๕๑๘	ทุกแห่ง	เลขธิการ	เลขธิการสภา ฯ
๕๒๐	ทุกแห่ง	เลขธิการ	เลขธิการสภา ฯ
๕๒๐	„	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๒๐	„	รองประธาน ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๕๒๐	๑๘	ไม่ต้องใส่เรื่องนี้	ไม่ต้องใส่ เรื่องนี้
๕๒๑	๗	ศาสตร	ศาสตร
๕๒๑	ทุกแห่ง	เลขธิการ	เลขธิการสภา ฯ
๕๒๑	๑๕	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๒๒	๑	„	„
๕๒๒	ทุกแห่ง	เลขธิการ	เลขธิการสภา ฯ
๕๒๒	๖	เจ้ากรมสารบรรณ	เจ้ากรมสารบรรณ
๕๒๓	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๒๓	„	รองประธาน ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๕๒๓	สุดท้าย	ก	ก

หน้า หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๕๒๔	ทุกแห่ง	ประธานฯ	ประธาน
๕๒๕	๑๕	มิ่งมาย	มิ่งหมอย
๕๒๕	ทุกแห่ง	รองประธานฯ	ทำการแทนประธานสภาฯ
๕๒๕	๑๘	เลขฯ	เลขธิการสภาฯ
๕๒๕	๕	ทะเลชอชาน	ทะเลชอชาน
๕๒๖	๔	ตกลงว่า	ตกลงว่า
๕๒๖	๓	ให้	ให้
๕๒๖	๖	กรรมวิธีการ	กรรมวิธีการ
๕๒๖	ทุกแห่ง	เลขธิการ	เลขธิการสภาฯ
๕๒๖	๖	สำหรับ	สำหรับ
๕๓๐	๓	สุจริต	สุจริต
๕๓๑	๒	โหวต	โหวต
๕๓๑	๑๔	เลขธิการรัฐมนตรี	เลขธิการคณะรัฐมนตรี
๕๓๒	๑๑	คน ๕๕๐๐	คนละ ๕๕๐๐
๕๓๓	๑	เสนอให้แปรญัตติ	เสนอแปรญัตติ
๕๓๓	๑๕	ตัวรถไม่มี	ตัวรถไฟไม่มี
๕๓๔	๑	ตัวเป็น	เป็นตัว
๕๓๔	๒	มีตัวฟรี	มีตัวฟรี
๕๓๔	๕	ไปแลนด์	ไปแลนด์
๕๓๗	๒	สิทธิ	สิทธิ
๕๓๗	๓	สมาชิกสภาของเรา	สมาชิกสภาฯ ของเรา
๕๓๗	๑๐	ไม่มีความรู้	ไม่มีความรู้
๕๓๗	๑๒	เป็นเรื่อง	เป็นเรื่อง

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๕๓๘	๑๓	หนึ่ง	หนึ่ง
๕๓๘	๑๖	บทกฎหมายมีสิทธิต่าง ๆ บทกฎหมายไม่มีสิทธิต่าง ๆ	
๕๓๘	๑๗	เงินต้องตามพระราชบัญญัติ	เงินก็ต้องตามพระราชบัญญัติ
๕๓๘	๑๓	ไม่ใช่	ไม่ใช่
๕๔๑	๑๔	ข้อบังคับของสภา ฯ	ข้อบังคับของสภา ฯ
๕๔๓	๖	ที่ประชุมอนุมัติ	ที่ประชุมอนุมัติ
๕๔๔	๕	ให้	ให้
๕๔๕	๑๒	เหมือนกัน	เหมือนกัน
๕๔๖	๑๒	เบื้องต้น	เบื้องต้น
๕๔๖	สุดท้าย	การ	ข้อออก
๕๖๑	๑๒	อุดรราชธานี	อุดรธานี
๕๖๖	๑๑	บาท ๒๐๐	๒๐๐ บาท
๕๗๓	๑๐	ปราณีปราณอม	ปราณีประนอม
๕๗๕	๑๑	ขยักขยอน	ขยักขยอน
๕๗๕	๑๘	แก่	แก่
๕๗๖	๑๓	ด้วยว่า	ว่าด้วย
๕๗๒	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๗๒	๔	จัก	จัด
๕๗๕	๔	พระยาปริตานฤเบศร	พระยาปริตานฤเบศร์
๕๗๕	๑๐	อินฟูเอน	อินฟลูเอนซ์
๕๗๗	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๗๗	๖	แนวแนว	แนวแน่
๕๗๗	๑๑	หมายขอความ	หมายขอความ

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๕๘๓	๑๔	แปร	แปล
๕๘๓	๑๘ กับ ๒๑	ลายลักษณะอักษร	ลายลักษณะอักษร
๕๘๘	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๘๘	๒	ประธานสภา ฯ	สภา ฯ
๕๘๐	๑๗	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๘๓	๑	ต่อกัน	ต่อกัน
๕๘๔	๑	สมาชิกทุกคน	สมาชิกทุกคน
๕๘๔	๑๐	กล่าวว้	กล่าวว่า
๕๘๕	๑๐	ไว้	ไว้
๕๘๖	๒	โทษ	(یشออก)
๕๘๖	๑๓	กล่าวว้	กล่าวว่า
๕๘๗	๘	รุนแรง	รุนแรง
๕๘๘	๑๖	แต่	และ
๕๘๘	๑๕	หรือ	หรือ
๖๐๓	๓	แห่งใน	แห่ง ๑ ใน
๖๐๕	๓	ฟ้องร้อง	ฟ้องร้อง
๖๐๖	๑๒	บริษัท	บริษัท
๖๐๖	๑๕	ประเทศ	ประเทศ
๖๐๖	๑๘	จำต้อง	จำต้อง
๖๑๑	๘	จะเหว็ด	จะเหว็ด
๖๑๑	๘	กระทบ	กระทบ
๖๑๑	๘	คอมโปรไมท์	คอมโปรไมท์

๑๗

เลขที่	บรรพตีย์	ความเดิม	แก้ไข
๖๑๑	๑๖	๒๔๗๕	๒๔๗๖
๖๑๕	๓	กัน	กัน
๖๑๖	๑๔	เหล่าน	เหล่าน
๖๑๖	๑๕	สารวน	สารวน
๖๑๗	๑๐	พระสัทธโรงเดช	พระสัทธโรงเดชพล
๖๑๗	๑๒	หลวงสิริราชไมตรี	หลวงสิริราชไมตรี
๖๒๑	๑๒	พระขจัดทรูญกรรม	พระขจัดทรูญกรรม
๖๒๑๒	๑๖	เลขาไค้ออัน	เลขาธิการสภาไค้ออัน
๖๒๑๕	๑๕	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๖๒๑๕	๒๐	เต็ม	เต็ม
๖๒๒	๑๗	กรมอัยการ	กรมอัยการ
๖๒๓	๒	ขอ	ขอ
๖๒๕	๓	ของ	ขอ
๖๒๖	รวมร่าง	คอมมิวนิสต์	คอมมิวนิสต์
๖๒๕	๘	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๖๒๕	๑๔	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๖๒๕	๑๕	ไต้ฝ่าละออง	ไต้ฝ่าละออง
๖๒๕	๗	ผู้	ผู้
๖๒๕๔	๑	สะเปกกลิณ	สะเปกกลิณ
๖๒๖	๑๕	ตรุษจีน	ตรุษจีน
๖๒๖	๓	กู	กู
๖๒๘	๑๒๑	ประกาศณียบัตร	ประกาศณียบัตร
๖๒๘	๑๒	ผู้ใด	ผู้ใด

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๖๘๓	๔	เลขารธิการ	เลขารธิการสภา ฯ
๖๘๓	๑๓	พระราชบัญญัติ	พระราชบัญญัติ
๖๘๐	๔	บิลลิตบอดิ	บิลลิตบอดิ
๖๘๓-๖๘๕	๕, ๑๓, ๘ ถึง ๑๖	พระประพิณพลยุทธ	พระประพิณพลยุทธ
๗๐๕	๑๑	ซึ่ง	ซึ่ง
๗๐๗	๘	จะว่าได้ว่า	จะว่าได้ว่า
๗๑๐	๘	เป็นเรื่องเร้าใจให้	เป็นเรื่องเร้าใจให้
๗๑๒	๑๗	ยุติ	ยุติ
๗๑๖	๗	ฉบับ	ฉบับ
๗๑๖	๑๔	รัฐมนตรีวีกลาโหม	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
๗๒๒	๑	รองประธานสภา ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๗๒๓	สุดท้าย	น	น
๗๒๖	๕	เหตุการณ์	เหตุการณ์
๗๒๖	๑๗	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๗๓๓	๑๕	ทำการแทนประธาน ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๗๓๓	๑๕	กล่าว	กล่าว
๗๓๓	๑๖	คำธรรมเนียม	คำธรรมเนียม
๗๓๓	สุดท้าย	น	น
๗๓๔	๑	ไม่มีผู้ใดคัดค้าน	ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
๗๓๕	๑๖	แปลว่าผ่อนเบาแก่กัน	แปลว่าผ่อนเบาแก่กัน
๗๓๖	๑๖	การที่ขอเพิ่มให้	การที่ขอเพิ่มให้
๗๔๖	๓	พระยาปรีดานฤเบศ	พระยาปรีดานฤเบศร์
๗๔๘	๔	อยู่	อยู่

๑๕

หน้า	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้ไข
๓๔๗	๑๔	ใด	ได้
๓๕๑	๑๑	ผู้ใด	ผู้ใด
๓๖๔	๑๔	บนลับ	บนลับ
๓๖๕	๑๒	กะทรวง	กะทรวง
๓๖๗	๗	ทำการแทนสภา ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๓๗๕	๗	เป็น ๑๑	เป็นข้อ ๑๑
๓๗๕	๑๓	ว่าด้วย	ว่าด้วย
๓๗๕	๒	พิจารณา	พิจารณา
๓๗๗	๕	เงิน	เงิน
๓๕๔	๑	ช่วยเหลือทางนี้	ช่วยเหลืองานนี้

หัดก็เลี้ยง หรือตะเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหนือตน ซึ่งข้อ
นี้เข้าอยู่ในวงที่นายจรรยา ๕ ต้องการแล้ว

นายจรรยา ๕ ฅบวงซ้าง กล่าวว่ำ เป็นคนตะมาตรา

รัฐมนตรีว่ำการกระทรวงกตาทโหม คอบว่ำ เขาเข้ามาประกอบ
อำนรวมกันได้

นายจรรยา ๕ ฅบวงซ้าง กล่าวว่ำ ถ้าจะให้กินความถึงแล้วควรจะ
เขามารวมกันได้

รัฐมนตรีว่ำการกระทรวงกตาทโหม คอบว่ำ ถ้าจะให้เป็นเช่นนี้
แล้วก็จะเคยเกินไป ส่วนที่นายจรรยา ๕ ประสงค์คนนทเกยวักกับทางสงคราม
ซึ่งเป็นเรื่องที่เกยวักด้วยยุทธวิธีเป็นหน้าที่ของนายทหารควร จะทิ้งไว้กว้าง ๆ
ในทันเป็นเรื่องสำหรับบังคับบัญชาในเหตุจำเป็นฉุกเฉิน หากว่าจะตงไว้
ก็จะได้ให้ความไม่มั่นใจในการบังคับบัญชาของนายทหารที่จะทำการไป ส่วน
การที่จะทำไปว่าเป็นการเกินสมควรหรือสมควรเพียง ไค่นั้นควรให้ศาลวินิจฉัย
เพราะถ้าตงไปจะทำให้ความไม่แน่ใจให้อาจทำให้การใหญ่ ๆ เสี่ยหายได้

พระดีทชเรื่องเคชพด แถตงต้นับต้นุนความเห็นของรัฐมนตรีว่ำการ
กระทรวงกตาทโหมว่ำ ตามที่นายจรรยา ๕ ขแจ้งความประสงค์มานนเป็นเหตุ
ในคราวสงคราม ซึ่งเป็นเรื่องที่ใหญ่กว่านซึ่งตองทำโดยเด็ดขาดยิ่งกว่า
เช่นกับชักค้ออย่างว่ำให้รุกเขาไปหาซำคัก ถ้าไม่รุกจะทำอย่างไรว น
เป็นเรื่องใหญ่เห็นว่ำไม่ควรจะเขามากถ่ำว เพราะในคราวสงครามนั้นเป็น

คนละปัญหา เช่นกับว่าสั่งให้รักแต่ไม่รักเช่นนั้นก็ไม่ทำอะไรจะทำนอกรอก
ยงเสีย มีฉันทก็จะทำให้ภพอื่นเขาอย่างได้ตามใจ แต่ในทันเราว่าถึง
วินัยในยามปกติอันเป็นเหตุเล็กน้อยเพื่อรักษาวินัยให้เคร่งครัด ส่วนในยาม
สงครามนั้นเป็นปัญหาใหญ่ยิ่งแต่ก็ไม่ทำอะไรยิ่งไปเสียกว่าที่จะต้องใช้อาวุธ
ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าจะเข้าใจอยู่แล้ว

นายจรรยา อนุบางข้าง กล่าวว่่า ถึงเช่นนั้นก็ควรจะให้มันไว้ จริง
อยู่ในยามสงครามซึ่งโดยปกติสั่งให้รักไม่รักก็ต้องยิง และถึงแม้เราจะมี
ภษิตทหารว่่าให้ไปตายข้างหน้าก็หน้าจะต้องมีไว้เพื่อความแจ่มแจ้ง

นายกรัษมนตรีขอให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากรฯ เข้ามาในที่ประชุม
เพื่อทรงอธิบาย

ประธานสภาฯ อนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรรณ ทรงแรับสั่งว่่า ตามที่นายจรรยา
อยากจะให้แปรญัตติคือจะให้อำนาจนายทหารมากกว่าในร่างนี้ คือขยาย
กรณีที่จะใช้อาวุธในเมื่อจำเป็นจนกว้างออกไป คือหมายความว่า กรณีที่
ไม่ระงับหน้าทีไปทีเดียว เช่นกับว่าสั่งให้ยิงแต่ถอนเฉยเสีย จริงอยู่วินัยใน
เวลาสงครามเป็นวินัยที่เห็นออกฉิวว่างไว นแต่อาจจะกระทำได้ ถึงแม้ว่าไม่
มีบทบัญญัติในทัน แต่ว่าในกรณียามปกติถ้ายังไม่ประกาศกฏอัยการศึก
แล้ว ก็ยังถือว่่ายังไม่มีการเป็นสงครามเพราะฉะนั้นจึงใช้บทบัญญัติ
อนัน เหตุบัญญัติสภาจะวินิจฉัยว่่าในยามปกติจะให้อำนาจทหารใช้อาวุธ

ในเมื่อมีการตระหง่านหายไป หรือจะขยายวงออกไปให้กว้างรวมถึงเรื่องที
ว่านอนเฉยนอนดวย ถ้าจะขยายออกไปกว้าง ๆ แล้วก็ควรจะเป็นว่า “ผู้
ตระเดยหง่าน” ก็จักกินความตามที่ต้องการ แต่การจะแก้หรือไม่นั้นไม่
ใช้หน้าที่ของข้าพเจ้า และอธิบายมานานก็เป็นเชิงถ้อยคำเท่านั้น

นายจรรยา ญบางซ้าง กล่าวว่่า ท้จะแก้ว่่า “ผู้ตระเดยหง่านกินความ
ต้แต่

นายเนตร ญวิวัฒน์ กล่าวว่่า ขอให้รักษาคำว่่า “ตระท้ง” ไว้
คำว่่า “ตระเดย” เป็นคำเบว “ตระเดย” นั้นเช่นกับว่่าดื่มปากกา
กินส้อกก็เบยตระเดย ส้อก “ตระท้ง” นั้นเป็นเหตุท้กินความหนัก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า เทว่่าได้อภิปรายมาแล้วก็สร้รูปความ
ได้ว่่าตามความเห็นของห้ดวงแสง ฯ ว่่าจะให้เติมคำว่่า “ส้สมควร” ลง
ค้อกท้ายคำว่่า “จ้่าเป็น” เพื่อบยเครื่องวัดการกระทำ ส้อกน้อกมายห้
มีรัฐมนตรีว่่าการกระทำระท้งงกตาใหม่เป็นต้น เห็นว่่าไม่จ้่าเป็นค้อกเพิ่มคำ
ควรปล้่อยให้เบยหน้าท้ของศาลาฉินิจฉย มีฉะนั้นจะท้ว่่าความห้ย่อน อี้ก
ปัญหาห้หนึ่ง ค้อกนายจรรยา มีความเห็นชอบว่่าควรจะขยายกรณีให้ ใช้อาว้ช
ได้มากขึ้ เช่นกับเห็นส้สมควรแก้คำเบยว่่าผู้ “ตระเดย” แทน “ตระท้ง”
แต่ นายเนตร เห็นว่่าไม่ควรแก้ ฉะนั้นในฉะนั้นจะขอให้ ท้ประชุมลงคะแนน
มติในข้อท้ว่่าจะควรแก้ หรือไม่ส้ยก่อน ถ้าแม้ว่่าเห็นส้สมควรจะระแก้

อย่างไรนั้นจะได้ให้ ดงคะแนนมคึกคักหนึ่ง ดมาชิกส่วนมากดงมคิเห็นว่า
ไม่สมควรที่จะแก้ไขความในร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๕ ประธานสภา ฯ
กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น เป็นอันว่าปัญหาที่ ๒ ที่จะดงคะแนนมคึกคัก
อย่างไรนั้นเป็นอันตกไป ไม่ต้องแก้ไข

มาตรา ๑๐ หน้า ๕ ตารางกำหนดทัณฑ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแถลงขอชี้แจงว่า “ผู้บัญชาการ
ทหารเรือ” ในข้อ ๒ ออก และกล่าวว่า เพราะในต้นไม่ได้กล่าวถึงผู้บัญชา
การทหารบก และอีกประการหนึ่งได้บัญญัติให้มีขอบังคับสำหรับเทียบชั้น
เข้าหาได้อยู่แล้ว

นายกรัฐมนตรี รับรอง

มาตรา ๑๓

หอดวงวิจิตรวาทการ ถาว่า ในมาตราห้าไม่จึงต้องบัญญัติไว้ด้วย
ว่า “ต้องระวังอย่าให้เป็นการลงโทษทัณฑ์ไปโดยโทษจารีต หรือลง
ทัณฑ์แก่ผู้ที่ไม่มีความผิดโดยชัดเจนเป็นอันขาด” ลงไว้ ด้วย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ขอบังคับเป็นเครื่อง
ยับยั้งสติของผู้มีอำนาจที่จะลงทัณฑ์ ให้วินิจฉัยว่า ผู้หนึ่ง ๆ กระทำผิดจริง
หรือเปล่าเป็นบทคัดเตือนให้ ระลึกไว้ ว่ามิให้ ใช้อำนาจเกินสมควร

หอดวงวิจิตรวาทการ กล่าวหา เมื่อมีเหตุผิดที่ควรจะได้ไว้ ก็ไม่ขัด
ข้อแต่เห็นว่าในเรื่องนั้นจะอยู่ในหมวดโฮวาท คือว่าเป็น โฮวาทที่จะ
แนะนำสั่งสอนกันไม่น่าจะลงไว้ ในพระราชบัญญัติ

๑๖๓

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ในการที่ได้ลงไว้ก็มี เหตุผลอยู่บ้างว่าจะให้เป็นเครื่องเตือนสติผู้มีอำนาจที่จะลงโทษทัณฑ์

มาตรา ๒๓

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ขอแก้คำว่า “ที่เดียว” ใน บรรทัดที่ ๑ เป็นว่า “เท่านั้น”

มาตรา ๒๔

หลวงวิจิตรวาทการ ถามว่า ที่กำหนดเวลาให้ยื่นคำร้องทุกขเมื่อ ๒๔ ชั่วโมงลงไปเท่านั้นมีความมุ่งหมายอย่างไร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า เพื่อให้มีเวลาไตร่ตรอง ให้รอบคอบ

มาตรา ๒๖

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ขอแก้คำว่า “ด้วยปาก” ใน บรรทัดที่ ๒ และที่ ๓ เป็นว่า “ด้วยวาจา” ทั้งสองแห่ง

มาตรา ๓๑

หลวงวิจิตรวาทการ ถามว่า ในมาตรา ๕ นี้คิดว่าจะไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ เพราะในมาตรา ๕ กับบัญญัติไว้แต่ว่าการกล่าวเท็จเป็นการผิดวินัยอีก อย่างหนึ่งก็ว่า ถ้าการยื่นคำร้องเป็นการกระทำไปโดยผิดระเบียบก็มีโทษฐานผิดวินัยอันเห็นว่าจะหนักไปเพราะการทำผิดระเบียบนั้นอาจจะเบรกว่า

ข้ามหน้าผู้บังคับบัญชาอย่างเป็นคน ถ้าเช่นนั้นแล้วเราไม่รับพิจารณาเลย
เลยจะดีกว่าไปปรับเป็นความผิดทางวินัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม กล่าวว่า ความประสงค์ก็เพื่อ
รักษาระเบียบให้ดี เพราะการร้องทุกข์นั้นถ้าไม่ห้ามไว้ เช่นนี้อาจจะพากัน
แห่ไปทั้งกองร้อยกองพันร้องทุกข์ก็ได้ ซึ่งจะนำมาซึ่งความไม่สงบ ฉะนั้น
จึงได้บัญญัติไว้ เช่นในส่วนที่กล่าวค่าเทอมนักเป็น ทางที่จะไม่ให้ผู้ร้องทุกข์
กดดันแก่ผู้กล่าวความกันเด่นตามใจ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ที่ได้อภิปรายกันมาแล้วในการที่พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงประการใดแล้วจะได้ลงมติต่อไป
ไม่มีผู้ใดทักท้วง ประธานสภา ฯ จึงขอให้สมาชิกลงคะแนนมติรับรอง
สมาชิกทั้งหมัดลงมติเห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติที่พิจารณามา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในการพิจารณาครั้งที่ ๓ นี้หากไม่มีผู้ใด
คัดค้านประการใด ขอให้ที่ประชุมลงมติรับรองร่างพระราชบัญญัติทั้ง
ฉบับ ไม่มีผู้ใดคัดค้านในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติ
นี้ขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยออกประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ได้ตามรัฐธรรมนูญ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า พระยาศรีสุทนต์ รองประธานสภา ฯ ซึ่ง
เป็นประธานคณะกรรมการข้าราชการสภา ฯ ได้ตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาและร่างข้อบังคับ
ที่จะให้พวกหนังสือพิมพ์ เข้ามารับฟัง การประชุมได้นั้น ได้เสนอหนังสือ

ถามที่ประชุมว่า ตามที่ประชุมได้ ตกลงกรรมการชั้นนั้นจะให้กรรมการ
พิจารณาร่างข้อบังคับที่จะให้ คนภายนอกนอกจากพวกหนังสือพิมพ์ เขามา
ได้ ด้วยหรือไม่ ?

รองประธานสภา ฯ ได้ลงมาแสดงความเห็นของร่างว่า เรื่องนั้น
เรื่องที่เกี่ยวข้องเพราะเมื่อครั้งที่ไม่ได้ มีสภา ฯ ได้อนุมัติให้คน
ภายนอกเข้ามาได้ และในครั้งนั้นยังไม่ได้วางระเบียบอะไรขึ้น มาภายหลัง
เมื่อสภาได้ ตกลงกรรมการชั้นนั้น พุคแต่เรื่องว่าจะอนุญาตให้ หนังสือพิมพ์
เข้ามาเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น แต่เห็นว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน
เมื่อเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะได้ร่างเป็นระเบียบเสียในคราวเดียวกัน ไม่
ต้องทำ ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ส่วนที่จะประกาศให้หนังสือพิมพ์เขามาก่อนบุคคล
อื่นนั้นที่สุดแล้วแต่ที่ประชุม

นายกรัฐมนตรี กล่าวหาว่า การที่จะวางระเบียบเห็นว่า ถ้าจะทำเป็น
อย่างนั้น สำหรับหนังสือพิมพ์นั้นขอให้เบรบทหนึ่งและให้เสร็จก่อน ส่วน
ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นนั้นให้ พิจารณาร่าง เหมือนกันให้ค่อยทำ ค่อยไป ก็ได้
เพราะพวกหนังสือพิมพ์ นั้นอยากให้ เขามาได้ ก่อน คนภายนอกอื่นนั้นบางที่
ก็อาจจะมั่วๆ และคนต่างชาตินั้นเขามาด้วยก็ได้ และอีกประการหนึ่ง วัตถุประสงค์
ของเรายังไม่เรียบร้อย ถ้าจะให้เขามาที่เดียวกันก็จะขัดกันได้ ฉะนั้น
ในทันทีคิดว่าอยากจะให้ หนังสือพิมพ์ เขามาก่อน

ประธานสภา ฯ กล่าวหาว่า สำหรับเรื่องที่จะอนุมัติให้คนภายนอกอื่น
นอกจากหนังสือพิมพ์ เขามานั้นควรพูดไว้กว้างๆ เพื่อให้กรรมการ ไปร่าง

มาว่าให้ผู้ที่เห็นสมควรเข้ามาได้ แล้วเรามาพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง และ
ตามที่นายกรัฐมนตรีได้ ชี้แจง มาแต่ก่อนว่า ในชั้นนี้ใครจะให้พวกหนังสือพิมพ์
เข้ามาก่อน ฉะนั้นถ้าไม่มีผู้ใดที่ทักท้วงแล้วขอให้ตั้งคณะมนตรีรับรอง สมาชิก
ทั้งหมดลงมติเห็นชอบด้วย

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังจะตอบ
ปัญหาในเรื่องเงินของสภาฯ ซึ่งพระยาประมวญฯ ได้ถามไว้เมื่อคราวก่อน
ประธานสภาฯ อนุมัติให้ตอบได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง แถลงว่า ตามที่พระยาประมวญฯ
ได้ตั้งกระทู้ถามถึงเงินค่าใช้จ่ายของสภาผู้แทนราษฎร ในงบประมาณ
พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้ตั้งไว้ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ว่าจะคงอยู่เท่าเดิมหรือใช้จ่าย
ไปประการใดนั้น ขอตอบว่าเงินจำนวนที่กระทรวงพระคลังได้รับคำสั่ง
จาก คณะรัฐมนตรี ชุดเก่าให้ โอน ไปเพิ่มงบประมาณ กรม เชา ธิการ
๕๐,๐๐๐ บาท และโอนไปเป็นค่าใช้จ่ายของกองการโฆษณาอีก ๕๐,๐๐๐
บาท เวदानเงินงบประมาณ ค่าใช้จ่ายของสภาฯ ยัง คงเหลือ อยู่
๒๐๐,๐๐๐ บาท

พระยาประมวญวิชาพูด ถามว่า เงินที่โอนไปให้กองการโฆษณา
และกรมเลขาธิการแห่งละ ๕๐,๐๐๐ บาทนั้นยังคงเหลืออยู่ครบหรือว่าใช้ไป
อย่างไรบ้าง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี กล่าวว่ ในที่นี้จะขอตอบเฉพาะเงิน
ที่โอนไปให้กรมเลขาธิการ คือในจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทนั้นได้ตั้งเบิก

ไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของหลวงประดิษฐ ฯ และได้เบิกจ่ายไปแล้ว ๓
 ครั้ง ครั้งที่ ๑ เป็นเงิน ๕๕๕๖.๘๓ บาท ครั้งที่ ๒ เป็นเงิน ๕๒๙๐.๖๒ บาท
 และครั้งที่ ๓ เป็นเงิน ๓,๒๐๐ บาท รวม ๓ ครั้งเป็นเงิน ๑๐,๐๔๗.๔๓ บาท
 คงเหลือเงินอยู่อีก ๓๙,๐๖๒.๕๗ บาท

พระยาประมวญวิชาพูด ถามว่า ในการที่สภา ฯ ได้รับเงินงบประมาณไว้ ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่แล้วคณะรัฐมนตรีได้ส่ง โอนไปทอนเสียเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาทนั้นใครจะขอทราบความเห็นของสภา ฯ ว่าพอใจหรือไม่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในเรื่องนั้นตอบได้ทันทีว่า ไม่พอใจ แต่ก็มีทางที่จะประนีประนอมได้ ในการที่คณะรัฐมนตรีชุดเก่าได้ โอนเงินไปแล้วนั้น จะดีอย่างไรก็ตามแต่ ก็คงจะเห็นความจำเป็นในเวลาหนึ่ง ครั้นมาปรากฏว่าเงินได้ขาดไปมากมายเช่นนี้ ทางฝ่ายบริหารจะหาเงินมาชดใช้ให้สภา ฯ ได้อย่างไรก็ได้ โปรดจัดการผ่อนผันด้วย แต่ถ้าหากว่าจะหาไม่ได้จริงๆ แล้วก็เป็นอันว่าไม่ได้โดยุเอง สำหรับความจริงใจนั้นในการที่ได้กระทำไปทอนนี้ไม่มี ความพอใจเลย

รองประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่เพียงจน นายกรัฐมนตรีได้ตั้งให้เป็นประธานกรรมการพิจารณาในเรื่องวางอัตราเงินเดือนของสมาชิก เมื่อมาปรากฏว่าเงินงบประมาณขาดไปเสีย ๓๐๐,๐๐๐ บาทเช่นนั้น จึงใคร่จะทราบความประสงค์ต่อไปว่าจะให้คิดในจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือ ๓๐๐,๐๐๐ บาท อีกประการหนึ่ง

อยากจะขอทราบเป็นความลับจากท่านผู้เชี่ยวชาญในทางการเมืองว่า ระเบียบ
ที่ทางรัฐบาลเอาเงินไปเช่นนั้น ในทางต่างประเทศมีทางควบคุมอย่างไรบ้าง ใน
เรื่องงบประมาณ

นายกรัฐมนตรื ขออนุญาตให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ
ทรงอธิบาย

ประธานสภา ฯ อนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร รับสั่งว่า มีปัญหาที่ถามในข้อหนึ่งนั้น
ไม่เกี่ยวกับท่าน ฉะนั้นในทันทีจะขอชี้แจงในข้อที่ ๒ ในเรื่องการควบคุม
การเงิน ตามทางกาวนสภา ฯ ต้องมีระเบียบในเรื่องนี้และต้องทำเป็นพระ
ราชบัญญัติ และในการร่างพระราชบัญญัตินั้นกเป็นหน้าที่ทางฝ่ายบริหาร
จะนำเสนอมาทางสภา ฯ ซึ่งจะได้พิจารณาแก้ไขตามทางที่ควร ใน
กรณีนี้แล้วมาเราต้องให้ระเบียบที่เป็นอยู่ในบัดนี้ เพราะระเบียบของ
สภา ฯ ยังไม่มี และระเบียบที่เข้ามาแต่ก็เรียกว่าระเบียบการคลัง ในทันที
คณะรัฐมนตรีชุดเก่าอยู่เห็นกระทรวงคลัง เมื่อคณะรัฐมนตรีตั้งการ
ไปก็ต้องทำตาม เพราะอยู่ได้บังคับบัญชาคณะรัฐมนตรี ทันทันที
ถามว่าคณะรัฐมนตรีมีอำนาจหรือไม่ ก็ต้องตอบว่ามีอำนาจ เพราะ
ยังไม่มีระเบียบบังคับไว้ว่าไม่มี เพราะฉะนั้นการที่คณะรัฐมนตรีชุดเก่า
ตั้งโอนเงินของสภา ฯ ไป ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไปจ่ายทางอื่นแก่สภา ฯ จะ
ไม่พอใจปานใด ก็ต้องถือว่าคณะรัฐมนตรีชุดเก่ามีอำนาจทำได้

รองประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อได้ความรู้จักท่านผู้เขยวชาญ
แล้วเช่นนี้ เห็นว่าสภาฯ นควรรจะตั้งกรรมวิธีการขณพิจารณาจัดการวาง
ระเบียบในเรื่องนี้เสีย

พระยาประมวณวิชาวุต รับรอง

หลวงอรรดดำรงประสิทธิ์ กล่าวว่า เข้าใจว่าเงินงบประมาณของ
สภาฯ มีในพระราชบัญญัติแล้ว เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ ไปตั้งการเอาเสีย
เองเช่นนี้ไม่เป็นกรณีคดีหรือ

นายกรัฐมนตรีขอให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากรฯ ทรงอธิบาย

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรรณ รับตั้งว่า จริงอยู่ในประเภท
หม่อมเจ้าจ่านองอยู่ในพระราชบัญญัติ แต่ว่าเราจะต้องตั้งความว่าแม่เงินจะ
ได้จัดสรรไว้ในงบประมาณแล้วก็ดี หากไม่มีระเบียบการพิเศษแต่ก็ยอม
โอนไปจ่ายได้ ในนานาประเทศเงินเมื่อใดกันไว้ในประเภทหนึ่งแล้วจะโอน
ไปไม่ได้ เพราะเขามีระเบียบการพิเศษสำหรับมัดทางฝ่ายบริหาร ในที่นี้
รัฐมนตรีตั้ง โอนเงินจากประเภทหนึ่งไปจ่ายอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งตามที่อธิบาย
มาแต่ก็ยอมมีอำนาจทำได้ การที่ทำเช่นนี้ไม่ชอบด้วยวิธีการคิดเป็นสิ่ง
แน่นอน ท่านเราพูดว่าคณะรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะทำได้ตามกฎหมายหรือ
ไม่ก็ต้องถือว่าตามทขแจ้งมาแล้ว มี เพราะเรายังไม่ได้วางระเบียบพิเศษไว้

นายจรรยา ญบางช้าง ถามว่า เงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ที่โอนไปจ่าย
ทางกองการ โฆษณานั้นได้ ใช้จ่ายไปเพียงใดแล้วบ้างและเหลืออยู่เท่าใด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง ตอบว่า ในเรื่องนี้ไม่มีหน้าที่ที่จะ
ตอบถึงรายละเอียด แต่จะขอชี้แจงว่าเงินจำนวนนั้นได้เอาไปตั้งเป็นงบประมาณ
ใช้จ่ายสำหรับกอง การโฆษณาตามแบบใบ เปลี่ยน แปลง ซึ่งเวลาดำเนิน
กำลังพิจารณาอยู่ ส่วนรายละเอียดนั้นยังจะตอบให้ทราบไม่ได้แต่ว่าเมื่อ
ต้องการทราบแล้วจะได้ไปสอบถามดูก่อนแล้วจะแจ้งให้ทราบภายหลัง

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ที่ได้พูดกันมาแล้วถึงเรื่องระเบียบการเงิน
รองประธานสภาฯ ได้เสนอให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นพิจารณาร่างเป็นระเบียบ
ขึ้นมาเสนอเพื่อจะได้ ไซ้บังคับต่อไป และมีพระยาประมวญฯ รับรอง แต่
ทางฝ่ายที่ปรึกษาได้ชี้แจงว่าการทำระเบียบนั้นต้องทำเป็นพระราชบัญญัติซึ่ง
ทางฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ทบทวนเสนอ ฉะนั้นจึงขอทราบว่าจะตกลงอย่างไร

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่่า ในเรื่องนี้ขอรับไปพิจารณา

รองประธานสภาฯ กล่าวว่่า เมื่อทางฝ่ายรัฐบาลรับไปพิจารณา
และทำมาเสนอสภาฯ แล้วก็ขอถอนญัตติ

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า พระยาประมวญฯ ได้เสนอญัตติ เพื่อ
ให้สภาปรึกษาพิจารณาตั้งต่อไป “เนื่องด้วยมีราษฎรยื่นคำร้องต่อ
เกล้าฯ ขอให้เกล้าฯ นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเรื่องที่พระยามโน
ปกรณนิติธาดา เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีได้แนะนำให้พระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตราพระราชกฤษฎีกาปิดสภาผู้แทนราษฎร
และงดใช้รัฐธรรมนูญบางมาตรา เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖

นั้น เกดฯ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การกระทำของพระยามโนฯ นั้นผิด เพราะฉะนั้นขอเสนอญัตติต่อสภาผู้แทนราษฎรว่าการกระทำของพระยามโนฯ ที่กล่าวแล้วนั้นเป็นการกระทำผิดอาชญา ขอให้สภาฯ ตั้งมติตั้งกรรมการขึ้นไต่สวนพระยามโนฯ นายกรัฐมนตรีคนก่อนแม้ว่ากรรมการไต่สวนเห็นว่ามีผิดแล้ว ก็ขอให้ร่างพระราชบัญญัติกำหนดโทษตามควรแก่ความผิด ให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้บริหารราชการแผ่นดินต่อไป” และมีนายวิฑูรย์ โสภณานนท์ และหลวงอรุณสารประสิทธิ์ รัชมอง ครั้นแล้วได้กล่าวต่อไปว่า ญัตติข้อนี้เป็นปัญหาที่จะต้องพูดกันมากมาย และไม่มีเวลาที่จะตรึงตรองกันในเดี๋ยวนั้น เห็นจะต้องเลื่อนไปประชุมพิจารณากันวันพฤหัสบดีหน้า และถ้าไม่ทันก็จะต้องเลื่อนไปอีก เพราะเวลานี้ได้มีญัตติอื่นๆ ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลเสนอไว้ กอปรค้างอยู่มากแล้ว และควรจะต้องพิจารณาไปตามลำดับแห่งระเบียบวาระ

นายวิฑูรย์ โสภณานนท์ กล่าวว่า ในที่นี้เป็นแต่เพียงเสนอญัตติให้ตั้งกรรมการขึ้นไต่สวน ยังจะไม่พิจารณากันโดยละเอียด จึงใคร่จะทราบว่าจะทำไม่ได้หรือ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ก่อนที่จะตั้งกรรมการก็ต้องพิจารณากันก่อน และเรื่องนั้นก็ไม่ใช่เป็นการเร่งร้อน อีกประการหนึ่งการที่เราจะพิจารณานี้สมาชิกทุกคนก็ต้องวางตัวเป็นกลาง มิใช่จะไปโดยอคติ จึงเห็นว่าน่าจะให้โอกาสได้ตรึงตรองก่อน

นายวิภาค โอสถานนท์ กล่าวว่า เข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องด่วน ถ้าจะเดือนไปอีกก็จะเป็นการล่าช้าเกินไป ตามความตั้งใจของสมาชิกนั้นอยากจะให้เรื่องเสร็จๆ ไป ถ้าหากว่าข้อซึ่งที่พิจารณาไม่ได้ในคราวนี้ก็ขอไปพิจารณาคราวหน้า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ กล่าวว่า ญัตตินั้นควรต้องพิจารณาไปตามลำดับ

หลวงธรรมดสารประสิทธิ์ กล่าวว่า ปัญหาเป็นปัญหาพิเศษกว่าธรรมดา เพราะฉะนั้นประธานควรจะถามความเห็นของที่ประชุมดีกว่าที่จะวินิจฉัยเสียเอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ในเรื่องนี้ท่านเป็นประธานต้องให้อำนาจแก่ท่าน มีฉะนี้ก็ทำอะไรไม่ได้ จึงถามนายกรัฐมนตรีกว่าจะให้ทำอย่างไร

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในเรื่องนี้อำนาจต้องให้แก่ประธานของสภาฯ ฉะนั้นก็สุดแล้วแต่จะเห็นสมควร

พระยามหิทธิสารภักย์ กล่าวว่า ตามญัตติของพระยาประมวญฯ นั้นในตอนท้ายว่าให้ไว้ก่อน เมื่อเห็นว่าผิดจึงร่างพระราชบัญญัติลงโทษ เห็นว่าในข้อนี้ไม่ถูก ตามทางการนั้นจะต้องร่างพระราชบัญญัติเสียก่อนว่าการกระทำนั้นมีความผิดเพียงใด ก็ต้องกำหนด

โทษเสียก่อนแล้วพิจารณาที่หลังว่าผิดหรือไม่ ถ้าไปตัดสินเสียก่อน
แล้วมาร่างนั้นไม่ถูกระเบียบ

นายเต็ง ศรีสวัสดิ์ กล่าวว่า เมื่อไม่มีเวลาที่จะพิจารณาแล้ว
เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องพิเศษจะประชุมวิสามัญไม่ได้หรือ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เรื่องนี้ขอถามนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ควรต้องประชุมกันตามเดิม ถ้อยทุก
วันพฤหัสบดี ส่วนการที่จะพิจารณานั้น ก็พิจารณาตามลำดับแห่ง
ระเบียบวาระอันไหนก่อนอันไหนหลัง

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า หลวงวิจิตรวาทการได้เสนอนโยบายขึ้นมา
อีกอันหนึ่งดังต่อไปนี้ “ โดยความมุ่งหมายที่จะรักษารัฐธรรมนูญ
แห่งพระราชอาณาจักรสยาม ให้สถิตยสถาพรยืนยงอยู่กับสยามรัฐ
สืบมา ตราบเท่าที่สถาปนา สันติภาพปรารถนาในรัฐธรรมนูญนั้น จึง
ขอเสนอให้กระทรวงธรรมการออกคำสั่งแก่โรงเรียนทุกแห่งให้ ตั้งนัก
เรียนทุกชั้นท่องจำบทรัฐธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรสยามให้จำได้
ตั้งแต่ต้นจนปลาย และให้ครูพยายามอธิบายให้นักเรียนเข้าใจตาม
สมควรแก่วัย ข้อสำคัญที่สุดคือให้ครูสอนชี้แจงให้นักเรียนได้เห็น
ประโยชน์ความสำคัญ และบังเกิดความเคารพ เต็มใจรักใคร่นับถือ รัฐ
ธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรสยามให้มากที่สุด ” มีนายมังกร
สามเสน แดงนายจรรยา ณ บางช้าง วัชรอง

นายกรัฐมนตรื ตอบว่า เรื่องนี้ได้ให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร
ทรงเขียนย่อ ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจอยู่แต่และกำลังทรงเขียนอยู่

นายกรัฐมนตรื กล่าวว่่า ค่่อไปนี้ใครจะขอชี้แจงในข้อความ
บาง อย่าง คือว่าได้ยื่นคำว่่าอำนาจ ๆ ฐ่่ากัว่่าเป็นคำที่แสดง หุ่อยู่มาก
ความจริงนั้นข้าพเจ้าไม่มีอำนาจอะไร หรือมิได้ตั้งใจอย่างใดในการ
ที่จ้่าใช้ อำนาจเป็นคิเคเตเตอร์ ความจริงนั้นในการที่ยี้คอำนาจการ
ปกครองมาในครงนักเพราะราชฎรคณะทหารบกทหารเรือและพลเรือน
ค่าง ๆ ช่วยกันรวมกำลังมาให้จนเป็นการที่สำเร็จได้ บังคับให้คณะรัฐมนตรี
ชุดเก่าตาออกจากหน้าที เพราะปฏิบัติไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ
ฉนั้นจะเห็นว่าท่านไม่มีอำนาจอะไร นอกจากอำนาจของบ้านเมือง
เพราะฉนั้นขออย่าได้กล่าวอีกเลย และขอให้เข้าใจว่าอำนาจนั้นอยู่ที่
สภาฯ ดังที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ที่นายกรัฐมนตรืได้กล่าวมานี้ก็เนื่องจาก
ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้พูดขึ้นเมื่อตะกน แต่ที่นายกรัฐมนตรืได้ ช้แจงถึงความ
จริงใจของท่านเองนั้น ท่านเชื่อจริง ๆ แต่เหตุที่พูดนั้น พูดตามเหตุผล
ที่ประชนอยู่เวदानี้ ซึ่งคนทั้งหลายเข้าใจกันอยู่แต่ว่่าอำนาจไม่ได้
อยู่ที่สภาฯ เพราะการอะไร ๆ สภาฯ ไม่มีอำนาจ จึงได้พูดขึ้นตามเหตุ
ผลที่เป็นอยู่เวदानีเท่านั้น

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ รมสังว่่า ในทีนี้จะขอถกลงถึง
ระเบียบการเพราะว่่าในข้อที่ประธานสภาฯ และรัฐมนตรีได้ กล่าวไป ก็เนื่อง

จากเข้าใจในเรื่องอำนาจ อำนาจที่ใช้ โดยชอบธรรมนั้นฉันเรียกว่าสิทธิ
 ตามรัฐธรรมนูญมีว่า อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวสยาม พระ
 มหาคษัตริย์เป็นผู้ทรงใช้ และอำนาจแบ่งออกเป็น ๓ อย่าง คือฝ่ายนิติ
 บัญญัติทรงใช้ทางสภาฯ เพราะฉะนั้นอำนาจที่เกี่ยวกับกำรออกกฎหมายและ
 ที่นิติบัญญัติ สภาฯ ย่อมมีอำนาจเต็มที่ และนายกรัฐมนตรีก็ได้แสดงแล้วว่าไม่
 ปรารถนาที่จะใช้ อำนาจทางฝ่ายบริหารให้ไป ตัดสิทธิ์ อำนาจทางสภาฯ เลย
 และเท่าที่ปฏิบัติมาจะเห็นได้ว่าทางทางนิติบัญญัติให้อำนาจแก่สภาฯ เต็มที่ ที่
 นกัอำนาจที่ ๒ คือ อำนาจบริหารพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงใช้ทางคณะ
 รัฐมนตรี เพราะฉะนั้น นายกรัฐมนตรีย่อมมีอำนาจที่จะบริหารราชการได้
 ตามรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ไม่มีอำนาจเลยเถย ที่ว่าไม่มีอำนาจนั้นคงเข้าใจ
 ไปว่าไม่ได้ใช้ อำนาจในทางพดการ แต่อำนาจที่มอบเป็นอำนาจทางฝ่าย
 บริหารซึ่งนายกรัฐมนตรีมีอยู่ ส่วนอำนาจทางศาลยุติธรรมนั้นก็
 ปฏิบัติไปตามพระราชบัญญัติซึ่งไม่จำเป็นจะอธิบายในที่นี้

คราวนี้ เพราะในกรณีที่เกิดขึ้น คือแปลว่าตามระเบียบการ ฝ่าย
 รัฐบาล คือนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าผู้เดียวในการแบ่งเวลาของสภาฯ เพียง
 ใด และสภาฯ อำนาจที่จะกำหนดเวลาที่พิจารณาของสภาฯ ได้เพียงใดนั้น
 ตามแบบอย่างที่มีในนานาประเทศ เขาก็มีระเบียบการ Standing order
 แต่ด้วยระเบียบการของเรายังบกพร่องอยู่ เพราะฉะนั้นในเวลานี้เรา
 จึงต้องดูแบบอย่างของต่างประเทศไปก่อน ในการพิจารณาข้อ ประทาน

สภาฯ มีสิทธิ หรืออำนาจที่จะกำหนดเวลาลงไปได้ เว้นไว้แต่จะมีสมาชิก
เสนอญัตติขอให้เป็นอย่างอื่น อย่างเช่นว่าเรื่องนครหรือจะขอให้
เปลี่ยนระเบียบวาระ ถ้าเสนอขึ้นมาและมีผู้รับรอง และสภาฯ ลงมติตามนั้น
ก็ย่อมต้องเป็นไปตามนั้น ^๕ ทนมาถึงว่าฝ่ายรัฐบาลมีเสียงเพียงใดในการที่จะ
กำหนดเวลา ตามทางการแล้วทางฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เสนอญัตติต่อสภาฯ
เพราะฉะนั้นในต่างประเทศเขาก็ให้สิทธิแก่รัฐบาลที่จะมีเสียงด้วย เพราะ
ถ้าไม่ให้อำนาจแก่รัฐบาลที่จะทำได้อย่างแน่นแพ้นี้แล้ว สมาชิกอาจจะเสนอ
ระเบียบวาระเป็นอย่างอื่นซึ่งอาจจะขัดกับระเบียบทางดำเนิน ของรัฐบาลให้
ไม่สะดวกไปได้ เพราะฉะนั้นเขาจึงให้บริมสิทธิแก่รัฐบาล เพราะฉะนั้น
เมื่อตระหนักในการที่ประธานสภาฯ ได้ถามนายกรัฐมนตรถึงเรื่องกำหนดวัน
ประชุมนี้ ^๕ จึงเป็นการต้องด้วยวิธีการอย่างยิ่ง และโดยมาก การ
กำหนดเวลานั้นอาจจะเป็นปัญหาในทางปกครองก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงมัก
จะฟังเสียงทางรัฐบาลก่อน ^๕ สรุปความว่าประธานมีหน้าที่บังคับดูแลและ
วางระเบียบวาระการประชุมได้ เว้นไว้แต่สภาฯ จะลงมติเป็นอย่างอื่น
และการที่จะวางระเบียบวาระนี้ ควรจะให้ รัฐบาล มีโอกาสออกเสียงก่อน
เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นระเบียบวาระอันนั้นอาจจะไปตัดปัญหาการปกครองซึ่ง
ต้องควรต้องเสนอต่อสภาฯ ก่อน และสรุปความที่ขแรงมานักเนื่องจากคำ
ว่าอำนาจ ^๕ เพราะคำว่าอำนาจนั้นเมื่อเข้าหูคนไทยแล้ว มักจะกินใจ

ไปว่านั่นอำนาจที่ใช้ โดยพลการ แต่แท้จริงนั้นอำนาจที่เป็นไปตามรัฐ
ธรรมนูญนั้น เราก็ใช้ระเบียบตั้งอยู่แล้ว.

เลิกประชุม เวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

ตรวจแก้

หลวงคหกรรมดี

ประมวญ

นายปพาฬิ บุญ-หลง

ร.ต.เนตร พูนวิวัฒน์

นายสิงห์ กลางวิสัย

พระสุธรรม

ผู้ตรวจงาน

หลวงบรรณกร

นายแนม พหลโยธิน

ตรวจแก้

ศรีบุท

๗ ก.ย. ๗๖.

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร